

Wijziging Vreemdelingen-circulaire 2000

Besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 9 februari 2005, nummer 2005/5, houdende wijziging van de Vreemdelingen-circulaire 2000

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,

Gelet op de Vreemdelingenwet 2000 (Staatsblad 2000, 495), het Vreemdelingenbesluit 2000 (Staatsblad 2000, 497) en het Voorschrift Vreemdelingen 2000 (Staatscourant 2001, nr. 10);

Besluit:

Artikel 1

De Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt als volgt gewijzigd:

A

Paragraaf B2/1

Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

1. Inleiding

In dit hoofdstuk wordt het verblijf van gezinsleden van in Nederland gevestigde personen in het kader van gezinshereniging en gezinsvorming behandeld.

Uitgangspunt is dat de regels van dit hoofdstuk mede uitvoering geven aan en in overeenstemming zijn met de Richtlijn 2003/86/EG van 22 september 2003 van de Raad van de Europese Unie inzake het recht op gezinshereniging, PbEU d.d. 3 oktober 2003, L 251/12, hierna te noemen: de Richtlijn, alsmede met artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, hierna te noemen het EVRM.

De Richtlijn ziet uitsluitend op gezinshereniging tussen onderdanen van derde landen.

De Richtlijn ziet niet op gezinshereniging tussen of met gemeenschapsonderdanen. Daarop is van toepassing hoofdstuk B10.

De Richtlijn ziet weliswaar ook niet op gezinshereniging met Nederlanders, maar wordt wel op overeenkomstige wijze toegepast, tenzij de Nederlandse

hoofdpersoon gebruik maakt of heeft gemaakt van het vrij verkeer van werknemers of zelfstandigen, dat wil zeggen situaties waarin de Nederlandse hoofdpersoon als gevolg daarvan (nog steeds) is aan te merken als gemeenschapsonderdaan. Indien die Nederlandse hoofdpersoon gemeenschapsonderdaan is, is immers hoofdstuk B10 van toepassing.

Ingevolge artikel 7, eerste lid, van de Richtlijn dient de gezinshereniger te beschikken over stabiele en regelmatige inkomsten die volstaan om hemzelf en zijn gezinsleden te onderhouden, zonder een beroep te doen op het stelsel van sociale bijstand van de betrokken lidstaat.

Dit artikellid draagt de lidstaten voorts op de aard en de regelmaat van de inkomsten te beoordelen en het staat de lidstaten toe om rekening te houden met – voor zover hier van belang – de nationale minimumlonen. Meer bedoeld artikellid draagt de lidstaten niet op om zowel in geval van gezinshereniging als gezinsvorming te kiezen voor hetzij toetsing aan de bijstandsnormen, hetzij het minimumloon, noch ook aan een bepaald percentage van het minimumloon.

Van de daardoor aan de lidstaten gelaten ruimte is door Nederland gebruik gemaakt bij artikel 3.74, onder d, (zie B1/2.2.3) en artikel 3.22 Vreemdelingenbesluit (zie ook 2.11 en 4.12).

Voorts laat artikel 4, vijfde lid, van de Richtlijn de lidstaten de mogelijkheid om ter zake van gezinsvorming een minimumleeftijd te stellen, die maximaal 21 jaar bedraagt, voor zowel de echtgenote als de gezinshereniger. Nederland heeft van die mogelijkheid gebruik gemaakt bij de artikelen 3.14 en 3.15, telkens tweede lid, Vreemdelingenbesluit (zie ook 2.6 en 4.6).

De Richtlijn is, gelet op artikel 2, onder d, ervan, zowel van toepassing op situaties van gezinshereniging als gezinsvorming.

Gezinsvorming is bij artikel 1.1, onder r, Vreemdelingenbesluit gedefinieerd als: ‘gezinshereniging van de echtgenoot, geregistreerd partner of

niet-geregistreerde partner, voor zover de gezinsband tot stand is gekomen op een tijdstip waarop de hoofdpersoon in Nederland hoofdverblijf had.’ Aldus is gezinsvorming een bijzondere vorm van gezinshereniging. Verder wordt met de aansluiting bij het begrip ‘hoofdverblijf’ voorkomen dat ook in geval van een tijdens een buitenlandse vakantie van een in Nederland gevestigde persoon gesloten huwelijk of relatie, om de enkele reden dat het huwelijk of de relatie buiten Nederland tot stand is gekomen, sprake zou zijn van ‘gezinshereniging’.

In dit hoofdstuk wordt onder hoofdpersoon verstaan de persoon bij wie de vreemdeling als gezinslid (bijvoorbeeld als echtgenoot, geregistreerde partner, niet-geregistreerde partner, kind of ouder) in Nederland wil verblijven, waarmee wordt aangesloten bij de definitie van gezinshereniger, bedoeld in artikel 2, onder c, van de richtlijn.

B

Paragraaf B2/1.1.2

Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

1.1.2 Bepalingen op grond van artikel 15 Vreemdelingenwet

Artikel 15 Vreemdelingenwet bepaalt dat bij algemene maatregel van bestuur wordt bepaald dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, onder een beperking verband houdend met gezinsvorming of gezinshereniging, kan worden verleend aan gezinsleden van Nederlanders en vreemdelingen met rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e dan wel l, Vreemdelingenwet. Ter uitvoering daarvan is in artikel 3.13 t/m 3.22 Vreemdelingenbesluit neergelegd in welke gevallen de verblijfsvergunning regulier in het kader van gezinshereniging of gezinsvorming in ieder geval wordt verleend. Artikel 3.13 t/m 3.22 Vreemdelingenbesluit bevatten algemeen verbindende voorschriften. Daarvan kan niet worden afgeweken. Indien is aangetoond dat aan alle in deze artikelen gestelde voorwaarden wordt voldaan, moet de verblijfsver-

gunning worden verleend. Wel worden in dit hoofdstuk (B2) enkele nadere regels gegeven over de wijze waarop wordt aangetoond dat aan de voorwaarden wordt voldaan.

Art. 3.13 Vreemdelingenbesluit:

1.1. De verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, wordt onder een beperking verband houdend met gezinshereniging of gezinsvorming, verleend aan het in artikel 3.14 genoemde gezinslid van de in artikel 3.15 bedoelde hoofdpersoon, indien wordt voldaan aan alle in de artikelen 3.16 tot en met 3.22 genoemde voorwaarden.
2.2. In de overige gevallen kan de in het eerste lid bedoelde verblijfsvergunning worden verleend.

Art. 3.14 Vreemdelingenbesluit:

1. De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend aan:
a. de vreemdeling van achttien jaar of ouder die met de hoofdpersoon een naar Nederlands internationaal privaatrecht geldig huwelijk of een in Nederland geregistreerd partnerschap is aangegaan;
b. de vreemdeling van achttien jaar of ouder, die met de hoofdpersoon een duurzame en exclusieve relatie onderhoudt, waarin de partners:
1° niet tot elkaar in een zodanig nauwe relatie staan dat die naar Nederlands recht een huwelijksbeletsel zou vormen, en
2° ongehuwd zijn en geen in Nederland geregistreerd partnerschap zijn aangegaan, tenzij het huwelijk door wettelijke beletselen, waarop geen invloed kan worden uitgeoefend, niet is ontbonden; of
het minderjarige biologische of juridische kind van de hoofdpersoon, dat naar het oordeel van Onze Minister feitelijk behoort en reeds in het land van herkomst feitelijk behoorde tot het gezin van die hoofdpersoon en dat onder het rechtmatige gezag van die hoofdpersoon staat.
2. Ingeval van gezinsvorming wordt de verblijfsvergunning, in afwijking van het eerste lid, onder a en b, verleend indien de vreemdeling 21 jaar of ouder is.

Art. 3.15 Vreemdelingenbesluit:

1. De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend

aan het in artikel 3.14 bedoelde gezinslid van:

- a. een Nederlander van achttien jaar of ouder, of
 - b. een vreemdeling van achttien jaar of ouder met rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Wet, dat niet-tijdelijk is in de zin van artikel 3.5.
2. Ingeval van gezinsvorming wordt de verblijfsvergunning, in afwijking van het eerste lid, onder a en b, verleend indien de hoofdpersoon 21 jaar of ouder is.

Art. 3.16 Vreemdelingenbesluit:

Zolang de vreemdeling of de hoofdpersoon met meer dan één andere persoon tegelijkertijd door een huwelijk of een partnerschap is verbonden, wordt de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, slechts verleend aan één echtgenoot, geregistreerd partner of partner tegelijkertijd, alsmede aan de uit die vreemdeling geboren minderjarige kinderen.

Art. 3.17 Vreemdelingenbesluit:

De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend, indien:
a. de vreemdeling en de hoofdpersoon samenwonen en een gemeenschappelijke huishouding voeren, en
b. het huwelijk of het geregistreerd partnerschap is ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens.

Art. 3.18 Vreemdelingenbesluit:

De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend, indien de vreemdeling beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd of behoort tot één van de in artikel 17 van de Wet of in artikel 3.71, tweede lid, bedoelde categorieën.

Art. 3.19 Vreemdelingenbesluit:

De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend, indien de vreemdeling beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding, dan wel naar het oordeel van Onze Minister heeft aangetoond dat hij vanwege de regering van het land waarvan hij onderdaan is, niet of niet meer in het bezit van een geldig document voor grensoverschrijding kan worden gesteld.

Art. 3.20 Vreemdelingenbesluit:

De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend, indien de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. De artikelen 3.77 en 3.78 zijn van toepassing.

Art. 3.21 Vreemdelingenbesluit:

De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend, indien de vreemdeling bereid is een onderzoek naar of behandeling voor tuberculose te ondergaan en daaraan mee te werken, dan wel de nationaliteit bezit van een van de bij ministeriële regeling vast te stellen landen.

Art. 3.22 Vreemdelingenbesluit:

1. De verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 3.13, eerste lid, wordt verleend, indien de hoofdpersoon:
a. duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a, en
b. een garantstelling heeft ondertekend, voorzover de vreemdeling als partner van die persoon wil verblijven.
2. Ingeval van gezinsvorming wordt de verblijfsvergunning, in afwijking van het eerste lid, verleend indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.
3. In afwijking van het eerste en tweede lid wordt de verblijfsvergunning eveneens verleend, indien de hoofdpersoon 65 jaar of ouder is of naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is.
4. Tenzij sprake is van gezinsvorming, wordt de verblijfsvergunning in afwijking van het eerste lid eveneens verleend, indien de aanvraag is ingediend binnen drie maanden nadat aan de hoofdpersoon een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Wet is verleend en gezinshereniging niet mogelijk is in een derde land waarmee de vreemdeling of de hoofdpersoon bijzondere banden heeft.

Indien aan een of meer van de voorwaarden in artikel 3.13 t/m 3.22 Vreemdelingenbesluit niet wordt voldaan, kan geen aanspraak op de verle-

ning van de verblijfsvergunning worden gebaseerd op het Vreemdelingenbesluit.

C

Paragraaf B2/2.10
Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

2.10 Openbare orde beleid

De verblijfsvergunning wordt ingevolge artikel 3.20 Vreemdelingenbesluit verleend indien de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde en nationale veiligheid. De artikelen 3.77 en 3.78 Vreemdelingenbesluit zijn van toepassing.

Beleidsregel: de verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. De paragrafen B1/2.2.4 en verder zijn van toepassing.

Op grond van artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vreemdelingenwet anders voortvloeit, of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, gunstiger is.

Indien de aanvraag is ontvangen vóór 15 februari 2005, is het recht zoals dat luidde voor die datum van belang voor de beoordeling van verblijfsaanvragen.

Dit recht luidde vóór 15 februari 2005 als volgt:

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. In afwijking hiervan wordt de aanvraag, ingediend door de (huwelijks)partner van een Nederlander, van een houder van de verblijfsvergunning (asiel of regulier) voor onbepaalde tijd, slechts afgewezen wegens gevaar voor de openbare orde, indien de vreemdeling:

- a. bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis wegens een misdrijf, waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd, is veroordeeld tot een langdurige gevangenisstraf, of hem een langdurige vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd;
- b. bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis wegens een misdrijf, waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd, is veroor-

deeld tot een taakstraf en de rechter een langdurige vervangende hechtenis heeft vastgesteld voor het geval de veroordeelde de taakstraf niet naar behoren verricht; of

c. bij herhaling wegens een misdrijf is veroordeeld tot een gevangenisstraf of een taakstraf, of aan hem een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd.

Onder langdurig wordt hier verstaan een periode van zes maanden of langer.

D

Paragraaf B2/2.11
Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

2.11 Middelen

In geval van *gezinsvorming* wordt de verblijfsvergunning ingevolge artikel 3.22, tweede lid, Vreemdelingenbesluit verleend, indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

Beleidsregel

Ingeval van *gezinsvorming* wordt de verblijfsvergunning niet verleend indien de hoofdpersoon niet duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

Bij toepassing van het vorenstaande wordt het netto-inkomen vergeleken met 120% van het referentie netto minimumloon, inclusief vakantiebijslag, en dat correspondeert met 120% van het netto normbedrag voor gehuwden, bedoeld in artikel 21 van de Wet werk en bijstand, eveneens inclusief vakantiebijslag.

In geval van *gezinshereniging* wordt de verblijfsvergunning ingevolge artikel 3.22, eerste lid, Vreemdelingenbesluit verleend indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een

netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de norm ingevolge de Wet werk en bijstand voor gehuwden.

Beleidsregel

In geval van *gezinshereniging* wordt de verblijfsvergunning niet verleend indien de hoofdpersoon niet duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de norm ingevolge de Wet werk en bijstand voor gehuwden.

In afwijking van de voorgaande alinea's wordt de aanvraag niet afgewezen wegens onvoldoende, niet duurzame of niet zelfstandige middelen van bestaan, indien de hoofdpersoon:

- a. 65 jaar of ouder is,
- b. naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is, of
- c. blijvend niet in staat is aan de plicht tot arbeidsinschakeling te voldoen.

Het onder a en b vermelde is gebaseerd op artikel 3.22, derde lid, Vreemdelingenbesluit.

Het onder c vermelde is een beleidsregel die is gebaseerd op artikel 3.13, tweede lid, Vreemdelingenbesluit.

Gezinslid van houder verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd

In geval van *gezinshereniging* wordt de aanvraag ingevolge artikel 3.22, vierde lid, Vreemdelingenbesluit niet afgewezen wegens onvoldoende, niet duurzame of niet zelfstandige middelen van bestaan, indien:

1. deze aanvraag is ingediend binnen drie maanden nadat aan de hoofdpersoon een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend, en
2. gezinshereniging niet mogelijk is in een derde land waarmee de vreemdeling of de hoofdpersoon bijzondere banden heeft.

Dit vormt een aanvulling op de regeling van artikel 29, eerste lid, onder e en f, Vreemdelingenwet. Ingevolge die regeling kunnen gezinsleden onder omstandigheden, met voorbijgaan aan het middelenvereiste, in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel. Gezinsleden van een houder van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, die binnen drie maanden vragen om gezinshereniging maar niet in aanmerking komen voor een 'afgeleide' verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, onder

e en f, Vreemdelingenwet, omdat zij een andere nationaliteit bezitten dan de hoofdpersoon, kunnen op grond van deze aanvulling met voorbijgaan aan het middelenvereiste in aanmerking komen voor een reguliere verblijfsvergunning, indien gezinshereniging niet mogelijk is in een derde land waarmee de vreemdeling of de hoofdpersoon bijzondere banden heeft. Bijzondere banden zijn in ieder geval aanwezig, indien het gezinslid de nationaliteit van een dergelijk ander land bezit.

Indien de hoofdpersoon echter niet wordt toegelaten tot dat land, is gezinshereniging daar niet mogelijk en wordt het middelenvereiste niet tegenovergesteld bij de beoordeling van een aanvraag om een reguliere verblijfsvergunning in het kader van gezinshereniging.

Bij de toepassing van het onder 1 gestelde wordt bij de bepaling van het begin van de termijn van drie maanden uitgegaan van de datum van bekendmaking van de beschikking, waarbij aan de hoofdpersoon een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd is verleend.

Ad b. Blijvende en volledige arbeidsongeschiktheid wordt aangetoond aan de hand van een beschikking van de uitvoeringsinstantie die de arbeidsongeschiktheidsuitkering verstrekt.

Indien de hoofdpersoon een uitkering krachtens de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO), de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (WAZ) of de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (WAJONG) ontvangt, wordt blijvendheid aangenomen, indien:

a. uit de toekenningsbeschikking van de uitkerende instantie ingevolge de WAO, WAZ of WAJONG blijkt, dat de hoofdpersoon volledig arbeidsongeschikt is; en

b. uit de meest recente uitkeringsspecificatie (die van minimaal één jaar na datum toekenningsbeschikking is) volgt dat de hoofdpersoon nog steeds voor 80-100% arbeidsongeschikt is, omdat de uitkering minimaal op gelijke hoogte is gebleven.

Indien de hoofdpersoon geen uitkering krachtens de WAO, WAZ of WAJONG ontvangt, wordt de blijvendheid van de arbeidsongeschiktheid aangenomen indien:

- sprake is van ten minste twee jaar volledige arbeidsongeschiktheid;
- (gedeeltelijk) herstel voor ten minste nog een jaar redelijkerwijs is uitgesloten; en
- niet reeds op voorhand, gelet op de reden(en) van de arbeidsongeschiktheid, geheel of gedeeltelijk herstel na dit jaar is te verwachten.

De vreemdeling legt zelf een verklaring over van de GG&GD dan wel een bedrijfsarts of verzekeringsarts waaruit het vorenstaande blijkt. De bedrijfsarts of verzekeringsarts dient met een aantekening over het betreffende specialisme te staan ingeschreven in het BIG-register. Informatie hieromtrent kan telefonisch worden verkregen (0900-8998225) of via het internet (www.bigregister.nl).

Ad c. Op grond van artikel 9, eerste lid, Wet werk en bijstand, hebben personen die aanspraak maken op een uitkering krachtens de Wet werk en bijstand (kort gezegd) de verplichting naar vermogen algemeen geaccepteerde arbeid te verkrijgen en te aanvaarden, alsook de verplichting gebruik te maken van door het college van Burgemeester en wethouders aangeboden voorzieningen gericht op arbeidsinschakeling. Deze verplichtingen worden tezamen de plicht tot arbeidsinschakeling genoemd.

Alleen in die gevallen waarin de hoofdpersoon een uitkering krachtens de Wet werk en bijstand geniet en het voor de hoofdpersoon *blijvend* onmogelijk is om aan de verplichting tot arbeidsinschakeling te voldoen, wordt ontheffing van het middelenvereiste verleend.

Artikel 9, tweede lid, Wet werk en bijstand geeft het college van Burgemeester en wethouders de bevoegdheid om in individuele gevallen tijdelijk te ontheffen van de plicht tot arbeidsinschakeling. Van een bevoegdheid om een burger blijvend vrij te stellen van deze verplichting, is geen sprake. Derhalve wordt de vraag of het voor een hoofdpersoon blijvend onmogelijk is om aan de verplichting tot arbeidsinschakeling te voldoen, beoordeeld aan de hand van ervaringen in het verleden.

Dat het blijvend onmogelijk is om aan deze verplichting tot arbeidsinschakeling te voldoen wordt – behoudens bijzondere omstandigheden – slechts aangenomen als (op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen of

de beschikking wordt gegeven) de hoofdpersoon:

a. reeds vijf jaar door het college van Burgemeester en wethouders op grond van artikel 9, tweede lid, Wet werk en bijstand volledig is ontheven van al de verplichtingen bedoeld in artikel 9, eerste lid, Wet werk en bijstand (plicht tot arbeidsinschakeling); en

b. (gedeeltelijke of volledige) arbeidsinschakeling niet binnen een redelijke termijn te voorzien is.

Met het oog op de invoering van de Wet werk en bijstand wordt bij de berekening van de termijn van vijf jaar tevens meegeteld de periode waarin de hoofdpersoon op grond van artikel 107 van de Algemene bijstandswet volledig was vrijgesteld van de verplichting naar vermogen te trachten arbeid in dienstbetrekking te verkrijgen (de zogenaamde ‘sollicitatieplicht’).

Gedeeltelijke of volledige arbeidsinschakeling is (behoudens bijzondere omstandigheden) in elk geval binnen een redelijke termijn te voorzien indien de hoofdpersoon is vrijgesteld van de plicht tot arbeidsinschakeling met het oog op de zorg voor een kind (al dan niet jonger dan vijf jaar).

Als redelijke termijn, waarbinnen arbeidsmarktinschakeling niet te voorzien moet zijn, wordt aangemerkt een termijn van drie jaar.

Als een beroep wordt gedaan op deze vrijstellingsgrond, worden alle toekenningsbesluiten ingevolge de Wet werk en bijstand, dan wel de Algemene bijstandswet overgelegd, die betrekking hebben op de vijf jaar voorafgaand aan de indiening van de aanvraag, alsook eventuele correspondentie met het college van Burgemeester en wethouders omtrent ontheffing van de plicht tot arbeidsinschakeling, die betrekking heeft op de vijf jaar voorafgaand aan de indiening van de aanvraag.

E
Paragraaf B2/4.11
Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

4.11 Openbare orde beleid

De verblijfsvergunning wordt ingevolge artikel 3.20 Vreemdelingenbesluit verleend indien de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde en nationale veiligheid. De artikelen 3.77 en 3.78 Vreemdelingenbesluit zijn van toepassing.

Beleidsregel

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. De paragrafen B1/2.2.4 en verder zijn van toepassing.

Op grond van artikel 3.103

Vreemdelingenbesluit wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vreemdelingenwet anders voortvloeit, of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, gunstiger is.

Indien de aanvraag is ontvangen vóór 15 februari 2005, is het recht, zoals dat luidde vóór die datum van belang voor de beoordeling van verblijfsaanvragen.

Dat recht luidde vóór 15 februari 2005 als volgt:

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. In afwijking hiervan wordt de aanvraag, ingediend door de partner van een Nederlander, van een houder van de verblijfsvergunning (asiel of regulier) voor onbepaalde tijd, of van een houder van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, slechts afgewezen wegens gevaar voor de openbare orde, indien de vreemdeling:

- a. bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis wegens een misdrijf, waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd, is veroordeeld tot een langdurige gevangenisstraf, of hem een langdurige vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd;
- b. bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis wegens een misdrijf, waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd, is veroordeeld tot een taakstraf en de rechter een langdurige vervangende hechtenis heeft vastgesteld voor het geval de veroordeelde de taakstraf niet naar behoren verricht; of
- c. bij herhaling wegens een misdrijf is veroordeeld tot een gevangenisstraf of een taakstraf, of aan hem een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd.

Onder langdurig wordt hier verstaan een periode van zes maanden of langer.

F

Paragraaf B2/4.12

Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

4.12 Middelen

In geval van *gezinsvorming* wordt de verblijfsvergunning ingevolge artikel 3.22, tweede lid, Vreemdelingenbesluit verleend, indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

Beleidsregel

Ingeval van *gezinsvorming* wordt de verblijfsvergunning niet verleend indien de hoofdpersoon niet duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan 120 procent van het minimumloon, bedoeld in artikel 8, eerste lid, onder a, en artikel 14 van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, met inbegrip van de vakantiebijslag, bedoeld in artikel 15 van die wet.

Bij toepassing van het vorenstaande wordt het netto-inkomen vergeleken met 120% van het referentie netto minimumloon, inclusief vakantiebijslag, en dat correspondeert met 120% van het netto normbedrag voor gehuwden, bedoeld in artikel 21 van de Wet werk en bijstand, eveneens inclusief vakantiebijslag.

Ingeval van *gezinshereniging* wordt de verblijfsvergunning ingevolge artikel 3.22, eerste lid, Vreemdelingenbesluit verleend indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de norm ingevolge de Wet werk en bijstand voor gehuwden.

Beleidsregel

In geval van *gezinshereniging* wordt de verblijfsvergunning niet verleend indien de hoofdpersoon niet duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de norm ingevolge de Wet werk en bijstand voor gehuwden.

In afwijking van de voorgaande alinea's wordt de aanvraag niet afgewezen wegens onvoldoende, niet duurzame of niet zelfstandige middelen van bestaan, indien de hoofdpersoon:

- a. 65 jaar of ouder is,
- b. naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is, of
- c. blijvend niet in staat is om aan de plicht tot arbeidsinschakeling te voldoen.

Het onder a en b vermelde is gebaseerd op artikel 3.22, derde lid, Vreemdelingenbesluit.

Het onder c vermelde is een beleidsregel die is gebaseerd op artikel 3.13, tweede lid, Vreemdelingenbesluit.

Gezinslid van houder verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd

In geval van *gezinshereniging* wordt de aanvraag ingevolge artikel 3.22, vierde lid, Vreemdelingenbesluit niet afgewezen wegens onvoldoende, niet duurzame of niet zelfstandige middelen van bestaan, indien:

1. deze aanvraag is ingediend binnen drie maanden nadat aan de hoofdpersoon een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend, en
2. gezinshereniging niet mogelijk is in een derde land waarmee de vreemdeling of de hoofdpersoon bijzondere banden heeft.

Zie in dit verband 2.11.

Ad b. Ten aanzien van deze vrijstellingsgrond wordt verwezen naar 2.11 onder ad b.

Ad c. Ten aanzien van deze vrijstellingsgrond wordt verwezen naar 2.11 onder ad c.

G

Paragraaf B2/6.9

Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

6.9 Openbare orde beleid

De verblijfsvergunning wordt ingevolge artikel 3.20 Vreemdelingenbesluit verleend indien de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde en nationale veiligheid. De artikelen 3.77 en 3.78 Vreemdelingenbesluit zijn van toepassing.

Beleidsregel: de verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. De paragrafen B1/2.2.4 en verder zijn van toepassing.

Op grond van artikel 3.103 Vreemdelingenbesluit wordt de aanvraag getoetst aan het recht dat gold op het tijdstip waarop de aanvraag is ontvangen, tenzij uit de Vreemdelingenwet anders voortvloeit, of het recht dat geldt op het tijdstip waarop de beschikking wordt gegeven, gunstiger is.

Indien de aanvraag is ontvangen vóór 15 februari 2005, is artikel 3.20 Vreemdelingenbesluit, zoals dat luidde vóór die datum van belang voor de beoordeling van verblijfsaanvragen.

Artikel 3.20 Vreemdelingenbesluit luidde voor 15 februari 2005: De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. In afwijking hiervan wordt de aanvraag, ingediend door het kind van een Nederlander, van een houder van de verblijfsvergunning (asiel of regulier) voor onbepaalde tijd, of van een houder van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, afgewezen wegens gevaar voor de openbare orde afgewezen, indien dat kind:

- a. bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis wegens een misdrijf, waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd, is veroordeeld tot een langdurige gevangenisstraf, of hem een langdurige vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd;
- b. bij onherroepelijk geworden rechterlijk vonnis wegens een misdrijf, waartegen een gevangenisstraf van drie jaren of meer is bedreigd, is veroordeeld tot een taakstraf en de rechter een langdurige vervangende hechtenis heeft vastgesteld voor het geval de veroordeelde de taakstraf niet naar behoren verricht; of
- c. bij herhaling wegens misdrijf is veroordeeld tot een gevangenisstraf of een taakstraf, of aan hem een vrijheidsbenemende maatregel is opgelegd.
- d. Onder langdurig wordt hier verstaan een periode van zes maanden of langer.

H
Paragraaf B2/6.10
Vreemdelingen-circulaire 2000 komt te luiden:

6.10 Middelen

De verblijfsvergunning wordt ingevolge artikel 3.22, eerste lid, Vreemdelingenbesluit verleend indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de norm ingevolge de Wet werk en bijstand voor echt)paren/gezinnen.

Beleidsregel: de verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de hoofdpersoon niet duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen dat ten minste gelijk is aan de norm ingevolge de Wet werk en bijstand voor echt)paren/gezinnen.

In afwijking van de voorgaande alinea's wordt de aanvraag niet afgewezen wegens onvoldoende, niet duurzame of niet zelfstandige middelen van bestaan indien de hoofdpersoon verblijft onder de beperking: 'als genoemd in de Vreemdelingen-circulaire, B9'.

In afwijking van de voorgaande alinea's wordt de aanvraag niet afgewezen wegens onvoldoende, niet duurzame of niet zelfstandige middelen van bestaan, indien de hoofdpersoon:

- a. 65 jaar of ouder is,
- b. naar het oordeel van Onze Minister blijvend en volledig arbeidsongeschikt is,
- c. blijvend niet in staat is aan de plicht tot arbeidsinschakeling te voldoen.

Het onder a en b vermelde is gebaseerd op artikel 3.22, derde lid, Vreemdelingenbesluit.

Het onder c vermelde is een beleidsregel die is gebaseerd op artikel 3.13, tweede lid, Vreemdelingenbesluit.

Gezinslid van houder verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd

De aanvraag wordt ingevolge artikel 3.22, vierde lid, Vreemdelingenbesluit niet afgewezen wegens onvoldoende, niet duurzame of niet zelfstandige middelen van bestaan, indien:

1. deze aanvraag is ingediend binnen drie maanden nadat aan de hoofdpersoon een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend, en
2. gezinshereniging niet mogelijk is in een derde land waarmee de vreemde-

ling of de hoofdpersoon bijzondere banden heeft.

Zie in dit verband 2.11.

Meetellen gezinsinkomen bij nareizende (voor-)kinderen

In artikel 3.22, eerste lid, Vreemdelingenbesluit is neergelegd dat de verblijfsvergunning wordt verleend, indien de hoofdpersoon duurzaam en zelfstandig beschikt over een netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a, Vreemdelingenbesluit, en een garantstelling heeft ondertekend, voor zover de vreemdeling als partner van die persoon wil verblijven. In het Vreemdelingenbesluit is derhalve geen verplichting neergelegd om de inkomsten van anderen dan de hoofdpersoon mee te tellen bij de berekening van de bestaansmiddelen.

Echter, als de hoofdpersoon (de biologische of juridische ouder bij wie de vreemdeling verblijft beoogt) een naar Nederlands internationaal privaatrecht geldig huwelijk of een in Nederland geregistreerd partnerschap is aangegaan, dan wel een relatie onderhoudt in de zin van artikel 3.14, aanhef en onder b, Vreemdelingenbesluit met een persoon die rechtmatig verblijft heeft als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l van de Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is, kan het duurzame, zelfstandig verworven netto-inkomen van die persoon worden meegeteld bij de berekening van de bestaansmiddelen.

In deze gevallen zijn de middelen van bestaan voldoende, indien het gezamenlijke netto-inkomen gelijk is aan de bijstandsnorm als bedoeld in artikel 21, aanhef en onder c, Wet werk en bijstand, voor de categorie echt)paren en gezinnen.

Daarbij geldt als aanvullende voorwaarde dat, tenzij de bovenbedoelde partner, geregistreerde partner of huwelijkspartner biologisch of juridisch ouder van de vreemdeling is, deze een garantstelling moet hebben ondertekend.

Opgemerkt zij nog, dat de omstandigheid dat de hoofdpersoon in gezinsverband leeft met een (geregistreerde of huwelijks-)partner, niet afdoet aan de omstandigheid dat de hoofdpersoon mogelijk aanspraak kan maken op de vrijstellingen bedoeld in artikel 3.22, derde lid, Vreemdelingenbesluit, dan wel de onder c vermelde vrijstelling.

Als het gaat om (voor-)kinderen die verblijf beogen bij hun juridische of biologische ouder, die op zijn beurt verblijf beoogt bij een derde (die dan de hoofdpersoon van de ouder is), dan geldt het volgende. In die gevallen wordt de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning niet afgewezen omdat niet wordt beschikt over duurzame, zelfstandig verworven voldoende middelen van bestaan indien door de degene bij wie de juridische of biologische ouder verblijf beoogt, duurzaam wordt beschikt over zelfstandig verworven middelen van bestaan, waarbij de inkomsten ten minste even hoog moeten zijn als het normbedrag waarover degene bij wie de biologische of juridische ouder verblijf beoogt, dient te beschikken.

Vorenstaande geldt ook indien de hoofdpersoon (dus de biologische of juridische ouder) inmiddels rechtmatig verblijf heeft als bedoeld in de Vreemdelingenwet, dan wel Nederlander is.

Ad b. Ten aanzien van deze vrijstellingsgrond wordt verwezen naar 2.11 onder ad b.

Ad c. Ten aanzien van deze vrijstellingsgrond wordt verwezen naar 2.11 onder ad c.

I

Na paragraaf B2/8.11 Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

8.12 Gezinshereniging bij minderjarige houder asiilvergunning

8.12.1 Eerste verblijfsaanvaarding

In artikel 3.24a Vreemdelingenbesluit is een aanspraak gegeven op de verlening van een verblijfsvergunning in het kader van verruimde gezinshereniging aan bloedverwanten in rechtstreeks opgaande lijn van de alleenstaande minderjarige houder van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Dit artikel bevat algemeen verbindende voorschriften. Indien wordt aange- toond dat aan al de daar vermelde voorwaarden is voldaan, moet de verblijfsvergunning worden verleend. Daarbij is van belang dat in deze paragraaf ook regels worden gegeven over de toepassing van enkele voor- waarden. Het betreft beleidsregels over de vaststelling van feiten. Indien niet onverkort wordt voldaan

aan alle voorwaarden van dit artikel, bestaat geen aanspraak op verlening van de verblijfsvergunning, maar kan de vergunning toch worden verleend, indien is voldaan aan de voorwaarden van deze paragraaf. Deze voorwaar- den hebben het karakter van beleidsre- gels.

Art. 3.24a Vreemdelingenbesluit:

1. De verblijfsvergunning voor bepaal- de tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, wordt onder een beperking ver- band houdend met gezinshereniging verleend aan de bloedverwant in recht- streekse opgaande lijn van de alleen- staande minderjarige houder van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de wet, die niet daadwerkelijk onder de hoede staat van een krachtens wettelijk voor- schrift of gewoonterecht voor hem verantwoordelijke volwassene, indien die bloedverwant:

a. beschikt over een geldige machti- ging tot voorlopig verblijf die overeen- komt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd, of behoort tot één van de in artikel 17 van de Wet of in artikel 3.71, tweede lid, bedoelde categorieën;

b. beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding, of naar het oordeel van Onze Minister heeft aan- getoond dat hij vanwege de regering van het land waarvan hij onderdaan is, niet of niet meer in het bezit van een geldig document voor grensover- schrijding kan worden gesteld;

c. bereid is een onderzoek naar of behandeling voor tuberculose te ondergaan en daaraan mee te werken of de nationaliteit bezit van een van de bij ministeriële regeling vast te stel- len landen, en

d. geen gevaar vormt voor de openba- re orde of nationale veiligheid als bedoeld in de artikelen 3.77 en 3.78.

2. Indien gezinshereniging mogelijk is in een derde land waarmee de alleen- staande minderjarige of de bloedver- want, bedoeld in het eerste lid, bijzon- dere banden heeft of indien de aanvraag niet is ingediend binnen drie maanden nadat aan de alleenstaande minderjarige, bedoeld in het eerste lid, de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de wet, is verleend, wordt de vergunning eerst verleend, nadat de alleenstaande min- derjarige heeft aangetoond duurzaam en zelfstandig te beschikken over een

netto-inkomen als bedoeld in artikel 3.74, onder a.

J

Na paragraaf B2/8.12.1

Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, lui- dende:

8.12.2 Bloedverwantschap en gezins- band

De verblijfsvergunning wordt ingevol- ge artikel 3.24a, eerste lid, aanhef, Vreemdelingenbesluit verleend indien de vreemdeling een bloedverwant is, in de rechtstreeks opgaande lijn, van de hoofdpersoon.

Uitgangspunt daarbij is in dit kader dat met de bloedverwantschap als regel ook de gezinsband is gegeven.

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling geen bloedverwant is in de rechtstreeks opgaande lijn van de hoofdpersoon.

Onder bloedverwant in de rechtst- reeks opgaande lijn wordt verstaan: ouder, grootouder, overgrootouder.

De bloedverwantschap c.q. de gezinsband tussen de vreemdeling en de hoofdpersoon wordt met officiële bewijsstukken aangetoond, waarop in beginsel paragraaf 12 van toepassing is, maar andere bewijsstukken worden ook in aanmerking genomen.

De afwijzing van de aanvraag wordt echter niet louter gebaseerd op het ontbreken van zodanige bewijsstukken met betrekking tot de bloedverwant- schap c.q. de gezinsband.

Indien er andere gronden zijn om de vergunning niet te verlenen, wordt het eventueel ontbreken van bewijsstukken met betrekking tot de bloedverwant- schap c.q. gezinsband wel tegengewor- pen.

K

Na paragraaf B2/8.12.2

Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, lui- dende:

8.12.3 Verblijfsstatus van de hoofdper- soon

De verblijfsvergunning wordt ingevol- ge artikel 3.24a, eerste lid, aanhef, ver- leend indien de hoofdpersoon een minderjarige is, die houder is van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Het is daarbij niet van belang of de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is verleend op grond van artikel

29, eerste lid, onder a, b, c dan wel d, Vreemdelingenwet.

Uit de aard van de zaak wordt de verblijfsvergunning niet verleend indien de hoofdpersoon houder is van een verblijfsvergunning die is verleend op grond van artikel 29, eerste lid, onder e of f, Vreemdelingenwet.

Vanzelfsprekend wordt de verblijfsvergunning evenmin verleend indien het gezinslid zelf een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd heeft verkregen.

De verblijfsvergunning wordt niet verleend, indien de hoofdpersoon niet als minderjarige houder is van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd.

Dat betekent dat de aanvraag wordt afgewezen als de alleenstaande minderjarige houder is van een verblijfsvergunning regulier, bijvoorbeeld onder een beperking verband houdende met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling.

L

Na paragraaf B2/8.12.3

Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

8.12.4 Leeftijd van de hoofdpersoon

De verblijfsvergunning wordt ingevolge artikel 3.24a, eerste lid, aanhef, Vreemdelingenbesluit verleend indien de hoofdpersoon nog niet de leeftijd van 18 jaren heeft bereikt.

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de hoofdpersoon op de datum van ontvangst van de aanvraag inmiddels de leeftijd van 18 jaren heeft bereikt, tenzij de hoofdpersoon wegens de ontwikkeling van zijn geestelijke vermogens door de Nederlandse rechter onder curatele is gesteld of er een bewindvoerder is aangesteld dan wel er een mentorschap is ingesteld, bedoeld in respectievelijk de artikelen 378, 431 en 450 van Boek I van het Burgerlijk Wetboek.

M

Na paragraaf B2/8.12.4

Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

8.12.5 Alleenstaand

De verblijfsvergunning wordt ingevolge artikel 3.24a, eerste lid, aanhef, Vreemdelingenbesluit verleend, indien de hoofdpersoon alleenstaand is.

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de hoofdpersoon niet alleenstaand is.

De hoofdpersoon wordt als alleenstaand aangemerkt indien deze zonder begeleiding van een krachtens de wet of gewoonterecht verantwoordelijke volwassene in Nederland is aangekomen.

De hoofdpersoon wordt eveneens als alleenstaand aangemerkt indien deze zonder begeleiding wordt achtergelaten, nadat hij in Nederland is aangekomen.

N.B. onder alleenstaand wordt hier aldus wat anders verstaan dan in artikel 3.4, eerste lid, onder x, 3.5, tweede lid, onder q, 3.6, onder b, en 3.56 Vreemdelingenbesluit, alsmede hoofdstuk C2/7 paragraaf 1.3 Vreemdelingen-circulaire.

De aanvraag wordt niet afgewezen op grond dat de vreemdeling niet alleenstaand is, indien door de Nederlandse rechter een reeds in Nederland gevestigde persoon (niet zijnde bloedverwant in de rechtstreeks opgaande lijn) of instelling als voogd is benoemd.

N

Na paragraaf B2/8.12.5

Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

8.12.6 Machtiging tot voorlopig verblijf

De verblijfsvergunning wordt ingevolge artikel 3.24a, eerste lid, onder a, Vreemdelingenbesluit verleend indien de vreemdeling beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd, of is vrijgesteld op grond van artikel 17, eerste lid, Vreemdelingenwet of artikel 3.71, tweede lid, Vreemdelingenbesluit.

De verblijfsvergunning wordt niet verleend, indien de vreemdeling niet over een zodanige machtiging tot voorlopig verblijf beschikt en niet is vrijgesteld op grond van artikel 17, eerste lid, Vreemdelingenwet of artikel 3.71, tweede lid, Vreemdelingenbesluit. B1/2.2.1 is van toepassing.

O

Na paragraaf B2/8.12.6

Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

8.12.7 Document voor grensoverschrijding

De verblijfsvergunning wordt ingevolge artikel 3.24a, eerste lid, onder b, Vreemdelingenbesluit verleend indien de vreemdeling beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding, of naar het oordeel van de Minister heeft aangetoond dat hij vanwege de regering van het land waarvan hij onderdaan is niet of niet meer in het bezit kan worden gesteld van een zodanig document.

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling niet beschikt over een geldig document voor grensoverschrijding en hij niet heeft aangetoond dat hij vanwege de regering van het land waarvan hij onderdaan is niet of niet meer in het bezit kan worden gesteld van een geldig document voor grensoverschrijding. B1/2.2.2 is van toepassing.

P

Na paragraaf B2/8.12.7

Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

8.12.8 TBC-onderzoek

De verblijfsvergunning wordt ingevolge artikel 3.24a, eerste lid, onder c, Vreemdelingenbesluit verleend indien de vreemdeling bereid is een onderzoek naar, of behandeling van tuberculose te ondergaan en daaraan mee te werken, of de nationaliteit bezit van een van de bij ministeriële regeling aan te wijzen landen.

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling niet bereid is een onderzoek naar, of behandeling van tuberculose te ondergaan of daaraan mee te werken, en hij niet de nationaliteit bezit van een van de bij ministeriële regeling aan te wijzen landen. B1/2.2.5 is van toepassing.

Q

Na paragraaf B2/8.12.8

Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

8.12.9 Openbare orde

De verblijfsvergunning wordt ingevolge artikel 3.24a, eerste lid, onder d, Vreemdelingenbesluit verleend indien de vreemdeling geen gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid, als bedoeld in de artikelen 3.77 en 3.78 Vreemdelingenbesluit.

De verblijfsvergunning wordt niet verleend indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. B1/2.2.4 is van toepassing.

R

Na paragraaf B2/8.12.9 Vreemdelingencirculaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

8.12.10 Middelenvereiste

Termijn aanvraag

Het middelenvereiste is niet van toepassing indien de aanvraag is ingediend binnen drie maanden nadat aan de alleenstaande minderjarige de verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd is verleend, dan wel nadat die beslissing is bekend gemaakt.

Indien de aanvraag niet is ontvangen binnen drie maanden nadat aan de alleenstaande minderjarige de verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd is verleend of bekend gemaakt, wordt de verblijfsvergunning ingevolge artikel 3.24a, tweede lid, Vreemdelingenbesluit pas verleend, nadat de minderjarige heeft aange-toond duurzaam en zelfstandig te beschikken over voldoende middelen van bestaan.

In dat geval geldt voor wat betreft de hoogte van het inkomen 100% van de norm ingevolge de Wet werk en bijstand voor de gezinssituatie die ontstaat indien de gezinshereniging wordt toegestaan.

Bijzondere banden met een derde land

Het middelenvereiste geldt ook niet indien gezinshereniging niet mogelijk is in een derde land waarmee de minderjarige hoofdpersoon of de vreemdeling bijzondere banden heeft.

Indien gezinshereniging wel mogelijk is in een derde land waarmee de minderjarige hoofdpersoon of de vreemdeling bijzondere banden heeft, wordt de verblijfsvergunning ingevolge artikel 3.24a, tweede lid, Vreemdelingenbesluit pas verleend nadat de minderjarige heeft aange-toond duurzaam en zelfstandig te beschikken over voldoende middelen van bestaan.

Indien de minderjarige niet over zodanige middelen beschikt, wordt de aanvraag afgewezen.

Bijzondere banden zijn in ieder geval aanwezig indien de vreemdeling de nationaliteit van een dergelijk ander

land bezit. Ook zijn bijzondere banden aanwezig indien het gezinslid over een verblijfstitel anders dan voor verblijf van korte duur in dat land bezit.

Indien de hoofdpersoon echter niet wordt toegelaten tot dat land, is gezinshereniging daar niet mogelijk en wordt het middelenvereiste in het onderhavige kader niet tegengeworpen.

Dat de hoofdpersoon tot dat land niet wordt toegelaten, wordt aangetoond door middel van documenten van de bevoegde autoriteiten van dat land.

S

Na paragraaf B2/8.12.10 Vreemdelingencirculaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd, luidende:

8.12.11 Beperkingen, arbeidsmarktaantekeningen en voorschrift

De verblijfsvergunning wordt verleend onder de beperking 'verruimde gezinshereniging bij [naam (minderjarige) houder asiëlvergunning]'.
De beperking wordt aangevuld met de arbeidsmarktaantekening: 'Arbeid vrij toegestaan. Tewerkstellingsvergunning niet vereist'.

Aan de verblijfsvergunning wordt het voorschrift verbonden van het sluiten van een toereikende ziektekostenverzekering.

Aangezien de verblijfsvergunning wordt verleend onder een beperking verband houdend met gezinshereniging bij een houder van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd, is het verblijfsrecht tijdelijk van aard, gelet op artikel 3.5, tweede lid, onder a, Vreemdelingenbesluit.

T

Paragraaf B2/9.2 Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

9.2 Verlenging en intrekking van de verblijfsvergunning

Nadat de vreemdeling een jaar verblijf in het kader van verruimde gezinshereniging heeft gehad, dient de verblijfsvergunning te worden verlengd.

Daarbij wordt getoetst aan de algemene voorwaarden voor het verlengen van de verblijfsvergunning. Indien aan die voorwaarden wordt voldaan, kan de verblijfsvergunning worden verlengd.

Indien de verblijfsvergunning is verleend voor verblijf bij een minderjarige

houder van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd, wordt het feit dat die houder inmiddels de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt niet tegengeworpen in het kader van de verlening. De verblijfsvergunning wordt om die enkele reden niet ingetrokken.

U

Paragraaf B2/11.2 Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

11.2 Verlenging en intrekking van de verblijfsvergunning

Nadat de vreemdeling een jaar verblijf in het kader van verruimde gezinshereniging heeft gehad, dient de verblijfsvergunning te worden verlengd. Daarbij wordt getoetst aan de algemene voorwaarden voor het verlengen van de verblijfsvergunning. Indien aan die voorwaarden wordt voldaan, kan de verblijfsvergunning worden verlengd.

Artikel II

Dit besluit treedt in werking op 15 februari 2005.

Dit besluit zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

Rijswijk, 9 februari 2005.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, namens deze, het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, P.W.A. Veld.

Toelichting bij wijziging 2005/5

Algemeen

Deze wijziging houdt verband met de inwerkingtreding per 15 februari 2005 van de onderdelen D, en E, subonderdeel 3, van artikel I van het Besluit van 29 september 2004 (Stb. 2004, 496) tot wijziging van het Vreemdelingenbesluit 2000 in verband met de implementatie van de Richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinshereniging (PbEG L 251), hierna te noemen de richtlijn, en enkele andere onderwerpen betreffende gezinshereniging, gezinsvorming en openbare orde.

Het onderdeel E, subonderdeel 3, betreft de invoering per 15 februari 2005 van een algemene vrijstelling van het middelenvereiste in het kader van

gezinshereniging met hoofdpersonen die houder zijn van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd, welke invoering was voorzien per 3 oktober 2005.

Voorts werd er in het Wijzigingsbesluit

Vreemdelingencirculaire 2000, nummer 2004/63, hierna: WBV 2004/63, van uitgegaan dat het bijzondere openbare orde beleid in het kader van gezinshereniging en -vorming, ingevolge onderdeel D, per 1 november 2004 zou kunnen komen te vervallen. Onderdeel D is echter niet op 1 november 2004 in werking getreden en daardoor ontbeert het aldus gepubliceerde beleid, voor zover hier van belang, per 1 november 2004 een grondslag in een algemeen verbindend voorschrift, namelijk het gewijzigde artikel 3.20 Vreemdelingenbesluit 2000. Bedoelde grondslag wordt per 15 februari 2005 alsnog gelegd, op grond waarvan het in WBV 2004/63 vermelde beleid alsnog op 15 februari 2004 in kan gaan. In het onderhavige WBV wordt de datum van 1 november 2004 in de betrokken paragrafen vervangen door die van 15 februari 2005.

De overige wijzigingen van het openbare orde beleid per 1 november 2004, als gepubliceerd in WBV 2004/63, vonden wel grondslag in een algemeen verbindend voorschrift of vereisten geen wijziging van de grondslag en zijn wel per die datum in werking getreden.

In het WBV 2004/63 werd ervan uitgegaan dat onderdeel F van genoemd artikel I (inwerkingtreding van een nieuw artikel 3.24a Vreemdelingenbesluit) in werking zou treden per 3 oktober 2005. De inwerkingtreding daarvan heeft echter reeds per 1 november 2004 plaatsgevonden. Dat noodzaakt eerder dan voorzien in uitvoeringsregels in de Vreemdelingen-circulaire 2000. Daarop hebben de onderdelen I tot en met U van artikel I van het onderhavige Wijzigingsbesluit betrekking.

Ingevolge artikel 10, derde lid, onder a, van de richtlijn moet gezinshereniging worden toegestaan aan de bloedverwanten in rechtstreekse opgaande lijn van alleenstaande minderjarige vluchtelingen. Daaraan kan niet als voorwaarde worden gesteld dat deze bloedverwanten ten laste komen van die minderjarige vluchteling. Evenmin kan als voorwaarde worden gesteld dat de bloedverwanten

in het land van herkomst de nodige gezinssteun ontberen. Dat betekent dat ten aanzien van deze beperkte categorie gezinsherenigers soepeler voorwaarden moeten worden gehanteerd voor toelating in het kader van gezinshereniging; de aanvraag kan niet worden afgewezen wegens het ontbreken van voldoende zelfstandige bestaansmiddelen of op de grond van het feit dat de achterlating van de bloedverwant geen onevenredige hardheid voor die bloedverwant vormt.

Gelet op de uniforme asiëlstatus in het stelsel van de Vreemdelingenwet 2000 geldt deze uitzondering niet alleen voor de minderjarige verdragsvluchteling (artikel 29, eerste lid, onder a, Vreemdelingenwet 2000), maar ook voor de minderjarige houder van de verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd die op een andere in artikel 29, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 opgenomen grond is verleend. Zij geldt echter niet voor de alleenstaande minderjarige vreemdelingen die als zodanig houder zijn van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd (de zogeheten 'ama-vergunning'), aangezien die geen vluchteling zijn of op een andere in artikel 29 van de Vreemdelingenwet 2000 genoemde grond een verblijfsvergunning asiël hebben gekregen.

De verplichting tot verblijfsaanvaarding op grond van artikel 10, derde lid, onder a, van de richtlijn vormt een uitbreiding van de categorie gezinsleden die op grond van de richtlijn voor gezinshereniging in aanmerking moeten worden gebracht, maar laat verder onverlet dat aan de verblijfsaanvaarding andere voorwaarden worden gesteld dan die welke uitdrukkelijk in de richtlijn zijn verboden. Zo volgt uit artikel 5, derde lid, in samenhang met artikel 11, eerste lid, van de richtlijn dat het ook in deze gevallen mogelijk is het mvv-vereiste te stellen. Dat vereiste is opgenomen in onderdeel a van artikel 3.24a, eerste lid, Vreemdelingenbesluit 2000. Op grond van artikel 5, tweede lid, in samenhang met artikel 11, eerste lid, van de richtlijn kan ook het paspoortvereiste worden gesteld. Dat is opgenomen in onderdeel b van artikel 3.24a, eerste lid, Vreemdelingenbesluit 2000. Uit artikel 6 van de richtlijn volgt dat de aanvraag kan worden afgewezen wegens gevaar voor de openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid, hetgeen is neergelegd in de

onderdelen c en d van artikel 3.24a, eerste lid, Vreemdelingenbesluit 2000. Voorts volgt uit artikel 12, eerste lid, eerste alinea, in samenhang met artikel 7 van de richtlijn, dat de aanvraag in beginsel niet mag worden afgewezen wegens het ontbreken van passende huisvesting, een toereikende ziektekostenverzekering of voldoende middelen van bestaan. Ingevolge de tweede en derde alinea van artikel 12, eerste lid, is een uitzondering daarop echter toegestaan indien gezinshereniging mogelijk is in een derde land waarmee de alleenstaande minderjarige vluchteling of de bloedverwant in rechtstreekse opgaande lijn bijzondere banden heeft, of indien de aanvraag niet is ingediend binnen drie maanden na de toekenning van de verblijfsvergunning asiël. Voor die gevallen voorziet het tweede lid van artikel 3.24a Vreemdelingenbesluit 2000 erin dat het middelenvereiste kan worden gesteld.

In verband met het een en ander wordt de Vreemdelingen-circulaire 2000 ter zake aangepast.

Artikelsgewijs

Artikel I

A

B2/1 Inleiding

In verband met de inwerkingtreding per 1 november 2004 van artikel 3.24a Vreemdelingenbesluit 2000 en per 15 februari 2005 van het vierde lid van artikel 3.22 Vreemdelingenbesluit 2000 is de vermelding dat deze maatregelen zouden ingaan per 3 oktober 2005 geschrapt.

B

B2/1.1.2 Bepalingen op grond van artikel 15 Vreemdelingenwet

In deze paragraaf is de tekst van het weergegeven artikel 3.22 Vreemdelingenbesluit 2000 aangepast.

C, E en G

B2/2.10, 4.10 en 6.9 Openbare orde beleid

Omdat het bijzondere openbare orde beleid, voor zover dat werd gevoerd op basis van artikel 3.20, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000, per 15 februari 2005 vervalt, in plaats van per 1 november 2004, is de datum 1 november 2004 telkens vervangen door 15 februari 2005. Dit komt neer op uitstel van de aanscherping van het openbare orde beleid in het kader van

gezinshereniging en- vorming van de echtgenoot, geregistreerd partner, de partner en de minderjarige kinderen van de hoofdpersoon, op grond van het feit dat de wettelijke basis hiervoor, zijnde de wijziging van artikel 3.20 Vreemdelingenbesluit 2000, op 15 februari 2005 ingaat. Het uitstel is niet van toepassing in het kader van het op basis van artikel 3.24 Vreemdelingenbesluit gevoerde beleid inzake verruimde gezinshereniging, omdat voor deze beleidswijziging geen wijziging van een grondslag in een algemeen verbindend voorschrift noodzakelijk was.

D, F, en H

B2/ 2.11, 4.12 en 6.10 Middelen

Hier is de invoering van de algemene vrijstellingscategorie verwerkt voor gezinsleden van houders van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd. Het betreft de gezinsleden die binnen drie maanden, nadat de verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd aan de hoofdpersoon is verleend, om verblijf vragen.

Het vierde lid van artikel 3.22 Vreemdelingenbesluit 2000 bevat een categoriale vrijstelling van het middelenvereiste ingeval van gezinshereniging met een vluchteling. In verband met de uniforme asiëlstatus in het stelsel van de Vreemdelingenwet 2000, is deze vrijstelling eveneens van toepassing indien de hoofdpersoon op een andere grond van artikel 29, eerste lid, is toegelaten. Derhalve is het vierde lid van toepassing op gezinshereniging met een houder van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd. Het vierde lid vormt een aanvulling op de regeling van artikel 29, eerste lid, onder e en f, Vreemdelingenwet 2000. Ingevolge die regeling kunnen gezinsleden onder omstandigheden, met voorbijgaan aan het middelenvereiste in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiël. Gezinsleden van een houder van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd, die binnen drie maanden vragen om gezinshereniging maar niet in aanmerking komen voor een 'afgeleide' verblijfsvergunning asiël op grond van artikel 29, eerste lid, onder e en f, Vreemdelingenwet 2000 omdat zij een andere nationaliteit bezitten dan de hoofdpersoon, kunnen op grond van het nieuwe vierde lid met voorbijgaan aan het middelenvereiste in aanmerking komen voor een reguliere verblijfsvergunning, indien gezinshereni-

ging niet mogelijk is in een derde land waarmee de vreemdeling of de hoofdpersoon bijzondere banden heeft. Bijzondere banden zijn in ieder geval aanwezig, indien het gezinslid de nationaliteit van een dergelijk ander land bezit. Indien de hoofdpersoon echter niet wordt toegelaten tot dat land, is gezinshereniging daar niet mogelijk en wordt het middelenvereiste niet tegengeworpen bij de beoordeling van een aanvraag om een reguliere verblijfsvergunning in het kader van gezinshereniging.

L

8.12.4 Leeftijd van de hoofdpersoon

Indien de hoofdpersoon de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt, kunnen zijn bloedverwanten in de rechtstreeks opgaande lijn aan artikel 3.24a Vreemdelingenbesluit 2000 geen aanspraak meer ontlenen op toelating.

Voor de situatie waarin de hoofdpersoon, die inmiddels wel de leeftijd van 18 jaren heeft bereikt, wegens zijn staat van geestelijke ontwikkeling onder curatele is gesteld, of er een bewindvoerder is aangesteld dan wel er een mentorschap is ingesteld, is bij wijze van beleidsregel bepaald dat de aanvraag niet op grond van de leeftijd wordt afgewezen. Daarvoor is gekozen, omdat het in die gevallen voor een zodanige hoofdpersoon als regel van groot belang is dat hij ook na het bereiken van de leeftijd van 18 jaar nog in gezinsverband met zijn naaste bloedverwanten leeft, althans dat die in zijn nabijheid wonen, zodat de hoofdpersoon zich ook tot die bloedverwanten kan wenden voor materiële en immateriële hulp en steun, en dat aan die bloedverwanten niet op de enkele grond van de leeftijd van de hoofdpersoon het verblijf wordt ontzegd.

M

8.12.5 Alleenstaand

De alleenstaande minderjarige is in artikel 2 onder f van de richtlijn gedefinieerd als de onderdaan van een derde land of een staatloze jonger dan 18 jaar die zonder begeleiding van een krachtens de wet of het gewoonterecht verantwoordelijke volwassene op het grondgebied van een lidstaat aankomt, zolang hij niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke volwassene staat, of een minderjarige die zonder begeleiding wordt achtergelaten nadat hij op het grondgebied van de lidstaat is achtergelaten.

Onder alleenstaand wordt hier aldus wat anders verstaan dan in artikel 3.4, eerste lid, onder x, 3.5, tweede lid, onder q, 3.6, onder b, en 3.56 Vreemdelingenbesluit, alsmede hoofdstuk C2/7 paragraaf 1.3 Vreemdelingen-circulaire.

T

B2/9.2 Verlenging en intrekking van de verblijfsvergunning

Indien het verblijf is verleend bij een minderjarige houder van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd, is het niet wenselijk dat de verlenging van de verblijfsvergunning van de bloedverwant na een jaar wordt geweigerd op de enkele grond dat de hoofdpersoon inmiddels de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. Daarom wordt in het kader van de verlenging van de verblijfsvergunning regulier, die in het kader van artikel 3.24a Vreemdelingenbesluit 2000 is verleend, niet tegengeworpen dat de hoofdpersoon inmiddels meerderjarig is geworden en wordt die vergunning op die enkele grond evenmin ingetrokken.

T en U

B2/9.2 en B2/11.2 Verlenging en intrekking van de verblijfsvergunning

Met de bestaande zin 'Indien aan die voorwaarden wordt voldaan, kan de verblijfsvergunning worden verlengd voor de duur van vijf jaren.' werd gesuggereerd dat de duur van de verlenging als regel vijf jaren bedraagt. Dat is echter niet het geval. Daarom zijn de woorden 'voor de duur van vijf jaren' geschrapt.

Hoofdregeel bij verlenging is immers dat de duur ervan ten hoogste een jaar bedraagt, gelet op artikel 3.57 Vreemdelingenbesluit 2000.

Zolang het verblijfsrecht tijdelijk van aard is, of het rechtmatig verblijf op basis van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd nog niet vijf jaren aaneengesloten voortduurt, is immers de uitzondering van artikel 3.67, eerste lid, onder b, Vreemdelingenbesluit 2000, die het mogelijk maakt de vergunning met vijf jaren te verlengen, niet van toepassing.

*De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
P.W.A. Veld.*